

Księga Kapłańska

Rozdział 5

1. Jeśli dusza zgrzeszy i usłyszała głos przysięgającego, a byłby świadek, że albo sam widział, albo wie o tym: jeśli nie oznajmi, poniesie nieprawość swoją. **2.** Dusza, która się dotknie czego nieczystego lub od zwierza zabitego, lub przez się zdechłego, albo któregośkolwiek inszego płazu: a zapomni nieczystoty swojej, winna jest i wystąpiła; **3.** a jeśli się dotknie czego z człowieczej nieczystości według wszelkiej nieczystości, którą się zwykł mazać, a zapamiętawszy potem się obaczy, podłże występku. **4.** Dusza, która by przysięgła a wyrzekłaby usta swemi, albo źle, albo dobrze uczynić, a to by przysięgą i mową potwierdziła, a zapomniawszy, potem by obaczyła występku swój, **5.** niechaj czyni pokutę za grzech **6.** a niech ofiaruje z trzody owcę albo kozę, i będzie się kapłan modlił za nią i za grzech jej. **7.** A jeśli nie mogła ofiarować drobu, niech ofiaruje parę synogarlic albo dwoje gołębiat JAHWE, jedno za grzech, a drugie na całopalenie. **8.** I da je kapłanowi, który pierwsze ofiarując za grzech, załomi głowę jego ku skrzydełkom, tak żeby u szyje wisiała, a nie do końca się urwała, **9.** i pokropi krwią jego ścianę ołtarza, a cokolwiek zostanie, da wykopać na fundament jego, bo za grzech jest. **10.** Drugie zaś spali na całopalenie, jako jest obyczaj: i będzie się kapłan modlił zań i za grzech jego, a będzie mu odpuszczon. **11.** A jeśli nie mogła ręka jego ofiarować pary synogarlic albo dwojga gołębiat, ofiaruje za grzech swój białej maki dziesiątą część efy, nie wleje do niej oliwy ani kadzidla nic nie włoży, bo za grzech jest. **12.** I da ją kapłanowi, który nabrawszy z niej pełną garść, spali na ołtarzu, na pamiątkę onego, który ofiarował, **13.** modląc się za nim i oczyszciając, a ostatek będzie sobie miał w upominku. **14.** I rzekł JAHWE do Mojżesza, mówiąc: **15.** Dusza, jeśli przestępując ustawy z omyłki w tych rzeczach, które JAHWE są poświęcone, zgrzeszyła, ofiaruje za grzech swój barana bez makuły z trzód, którego kupić może za dwa sykla według wagi świątnice; **16.** a tę szkodę, którą uczynił, nagrodzi, i piątą część nadda oddając kapłanowi, który się będzie modlił za nim ofiarując barana, a będzie mu odpuszczono. **17.** Dusza, jeśli z niewiedomości zgrzeszy i uczyni jedną rzecz z tych, których się zakazuje zakonem PANSKIM, a będąc winna grzechu obaczy nieprawość swoje: **18.** ofiaruje barana bez makuły z trzód kapłanowi według miary i oszacowania grzechu: który się będzie modlił zań, gdyż niewiedomie uczynił, a będzie mu odpuszczono, **19.** bo przez omyłkę wystąpił przeciw JAHWE.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.